

Esitys Tanssiurheiluliiton valmentajalisenssiä koskevaan linjaukseen

Olemme pettyneitä Tanssiurheiluliiton hallituksen päätökseen vaatia valmentajalisenssiä sekä pakollisia verkkokoulutuksia kaikilta seurojen ohjaajilta, valmentajilta ja opettajilta.

Kyseinen linjaus on jäsenseurojen toiminnan kannalta sekä taloudellisesti että hallinnollisesti haitallinen. Linjaus lisää kohtuuttomasti byrokratiaa ja vaarantaa vapaaehtoistoimintaan perustuvien jäsenseurojen toiminnan jatkuvuuden.

Haluamme esittää seuraavat huomiot ja perustelut näkemyksemme tueksi:

1. Valmentajalisenssin vaatimukset eivät huomioi harrastetoiminnan erityispiirteitä

Liiton linjauksen mukaan jokaisen valmentajalisenssin omaavan ohjaajan ja valmentajan tulisi suorittaa kolme verkkokoulutusta (Vastuullinen valmentaja, Puhtaasti paras ja Reilusti paras) ja seuran pitäisi valvoa näiden koulutuksien suorittamista sekä ilmoittaa lista valmentajista liitolle kaksi kertaa vuodessa.

Vastuullinen valmentaja -verkkokoulutusta olemme jo muutaman vuoden ajan suositelleet seuravalmentajillemme, mutta meillä ei ole näkyvyyttä siihen kuinka moni on suorittanut kyseisen koulutuksen. Kaksi muuta verkkokoulutusta keskittyy puhtaasti kilpailutoimintaan (kilpailumanipulaatio ja antidoping), joka ei ole relevanttia harrastetason valmentajille.

Seuramme valmentajista suurin osa valmentaa alle 40 tuntia vuodessa ja ainoastaan harrasteryhmiä, joissa ei ole kilpailevia harrastajia. Vain pieni osa valmentajistamme valmentaa kilpailevia harrastajia, ja näissä tapauksissa valmentajalisenssin vaatimus voisi olla perusteltavissa.

Lisäksi seurassamme käy vuosittain monia vierailevia valmentajia, jopa ulkomailta asti, vetämässä tiiviskursseja jäsenillemme. Olisi absurdia vaatia satunnaiselta tiiviskurssin valmentajalta tai jopa kansainväliseltä valmentajalta valmentajalisenssiä. Tämä vaatimus estäisi käytännössä kaikki kansainvälisten valmentajien vetämät valmennukset.

2. Vertailu muiden lajiliittojen käytäntöihin

Olemme tarkastelleet muiden lajiliittojen linjauksia valmentajalisensseihin liittyen. Useimmissa tapauksissa valmentajalisenssin hankkiminen on vapaaehtoista tai on pakollinen ainoastaan korkeimpien kilpasarjojen valmentajille. Joissakin lajiliittoissa riittää jopa, että valmentajalla on vain voimassa oleva kilpailulisenssi. Esimerkiksi:

[Salibandylitto](#): Joukkueen ottelupöytäkirjaan merkityillä valmentajalla tulee olla voimassa oleva kilpa- tai valmentajalisenssi F-liigassa, Divarissa, Suomisarjassa ja miesten 2. divisioonassa sekä P11-22 ja T12-21 – junioreiden sarjoissa.

[Koripalloliitto](#): Valmentajalisenssi on pakollinen SM-sarjan, I-divisioonan, Korisliigan ja maajoukkueen päävalmentajille.

[Voimisteluliitto](#): Kaikilla Voimisteluliiton virallisiin kilpailuihin, tapahtumiin tai leireille osallistuvien urheilijoiden tai joukkueiden valmentajilla tulee olla seurakohtainen valmentajalisenssi.

[Yleisurheiluliitto](#): SUL suosittelee, että seurat vaatisivat lisenssiä 9-vuotiaiden ja sitä vanhempien urheilijoiden vastuvalmentajiltaan. Päätösvalta on kuitenkin seuroilla.

[Cheerleadingliitto](#): Valmentajalisenssiä edellytetään vain niiltä valmentajilta, jotka ohjaavat säännöllisesti, noin kerran viikossa ja vähintään 40 tuntia lisenssikauden aikana.

[Painiliitto](#) Valmentajalisenssiä vaaditaan SM-kisoissa.

[Käsipalloliitto](#): Toimitsijalisenssi on yksittäisen toimitsijan lupa osallistua pelikauden kuluessa virallisiin käsipallo-otteluihin. Toimitsijalla tarkoitetaan tässä yhteydessä joukkueen vakituista toimihenkilöä (esim. joukkueenjohtaja, valmentaja, huoltaja, sihteeri, ajanottaja tai tarkkailija/valvoja). Voimassa oleva pelaaja/-erotuomarilisenssi kattaa myös tässä mainitut toimitsijatehtävät

[Jääkiekkoliitto](#): Jokaisella joukkueen kilpailutoimintaan osallistuvalla (pelaajat, valmentajat, huoltajat, joukkueenjohtajat etc.) on voimassa oleva pelipassi.

Tanssiurheiluliiton uusi linjaus erottuu näistä selvästi tiukempaan ja epärealistisempaan.

3. Vapaaehtoistoiminnan erityisluonne

Suurin osa seuramme valmentajista toimivat vapaaehtois pohjalta, eikä seuralla ole heihin työnantajan direktio-oikeutta.

Vapaaehtoistyön luonteen vuoksi lisävaatimukset, kuten maksullisen valmentajalisenssin hankinta ja pakolliset kilpailutoimintaan liittyvät verkkokoulutukset, vaikeuttavat merkittävästi valmentajien sitouttamista ja uusien valmentajien rekrytointia.

Seuralla on jo tälläkin hetkellä riittävästi haasteita saada sitoutuneita valmentajia suosituimpiin lajeihin, joillakin 12 kerran kausikurssilla on 4 tai jopa 6 valmentajaa. Osa nykyisistä valmentajistamme on jo ilmoittanut, etteivät ole kiinnostuneita ostamaan lisenssiä tai käyttämään rajallista vapaa-aikaansa epärelevanttien verkkokoulutusten tekoon. Tämä heikentää merkittävästi seuran mahdollisuuksia tarjota laadukasta valmennustoimintaa ja uhkaa seuran tulevaisuutta. Pahimmassa tapauksessa parhaat seuravalmentajamme siirtyvät kilpaileviin tanssikouluihin valmentamaan, joita Tanssiurheiluliiton linjaukset eivät koske.

4. Lisäbyrokratian ja kustannusten vaikutukset seurojen toimintaan

Valmentajalisenssin vaatimus lisää huomattavasti seuran vapaaehtoisten hallinnollista taakkaa sekä tuo lisäkustannuksia seuroille jo muutenkin kalliin jäsenmaksun lisäksi. Tämä ylimääräinen byrokratia vaikeuttaa erityisesti harrastetoimintaan keskittyvien seurojen toimintaa ja uhkaa jopa niiden olemassaoloa. Päätös vaarantaa myös harrastetoiminnan saatavuuden, mikä on vastoin tanssiurheilun edistämisen tavoitteita.

5. Valmentajien merkitys seuran menestykselle

Vapaaehtoiset seuravalmentajat ovat seuramme toiminnan ydin ja menestyksemme avaintekijä. Jokaisen vapaaehtoisen seuravalmentajan panos on korvaamaton, ja seurallamme ei ole varaa menettää yhtäkään nykyistä tai potentiaalista seuravalmentajaa. Tällaiset tiukasti rajatut ja harkitsemattomat päätökset vaarantavat rock- ja swing tanssien harrastajapohjan kasvattamisen ja kehittämisen.

Yhteenveto ja esitys

Pidämme valmentajalisenssin yleistä pakollisuutta kohtuuttomana ja tarpeettomana erityisesti harrastetason valmentajien kohdalla. Liiton täytyy tekemissään linjauksista ottaa huomioon vapaaehtoisuuteen perustuvan seuratoiminnan arjen realiteetit. Esitämme, että Tanssiurheiluliitto korjaa linjaustaan ja rajaa valmentajalisenssin pakollisuuden koskemaan ainoastaan kilpailevia ryhmiä säännöllisesti valmentavia valmentajia. Harrastetason valmentajille valmentajalisenssi pitää olla vapaaehtoinen.

Ymmärrämme, että vastuullisuuskriteerit ovat yksi määrärahan mittari lajiliitoille OKM yleisavustuksissa, ja mitä enemmän liitto saa avustuksia, sitä parempi on liiton taloudellinen tilanne. Edellä mainitusta hyödystä huolimatta on kohtuutonta vaatia valmentajalisenssejä sekä pakollisia kilpailutoimintaan liittyviä verkkokoulutuksia harrastetason vapaaehtoisilta valmentajilta.

Mikäli liittohallitus korjaa nykyistä linjausta esityksen mukaisesti ennen helmikuun loppua, tätä esitystä ei tarvitse lisätä kevätkokouksen esityslistalle.